

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

Ο.Π. ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Ο Κάσσιος για δεύτερη φορά παραδόθηκε στον ύπνο και ονειρεύτηκε την ίδια μορφή. Μετά από λίγες μέρες η ίδια η πραγματικότητα επιβεβαίωσε την αξιοπιστία του ονείρου. Πράγματι, ο Οκταβιανός του επέβαλε την ποινή του θανάτου.

Από εκεί τον οδήγησε στους συντρόφους του. Από αυτούς μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο λυπημένος κι έντρομος, ενώ το πλήθος που τον συναντούσε τον λυπόταν σαν να επρόκειτο να πεθάνει. Την επόμενη μέρα ο Κλαύδιος ανακηρύχτηκε αυτοκράτορας.

Εκείνος παρουσιάστηκε σ' αυτούς, για να τον δουν να κάθεται σε ένα σκαμνί δίπλα στη φωτιά και να τρώει από (ένα) ξύλινο πιάτο. Περιφρόνησε τα πλούτη των Σαμνιτών και οι Σαμνίτες θαύμασαν τη φτώχεια του. Όταν δηλαδή σ' αυτόν είχαν προσφέρει (ή προσέφεραν) πολύ χρυσάφι (ή μεγάλο βάρος χρυσού), σταλμένο από το δημόσιο ταμείο, για να το χρησιμοποιήσει, χαλάρωσε το πρόσωπό (του) με γέλιο και αμέσως είπε:...

B1. *eis-iis-is, Cassi, rerum, nullius rei, caput, hunc, tristi, maiore, magnopere/magno opere, magis, frugalitati, facillime, quoddam, pondera, vultus.*

B2α. *conciperes, concutiendi, dabit, adduc, deferetur, fiant, praebueritis, mirati sint.*

B2β. *mori, moriturum esse, mortuum esse, mortuum fore, moreris/morere, moriuntor, moreremini, moriendi.*

B2γ. *utens, usurus, usus.*

Γ1α.

se (esse Ocrum): υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου esse, ταυτοπροσωπία, λατινισμός ειδικού απαρεμφάτου, άμεση/ευθεία αυτοπάθεια.

diebus: απρόθετη αφαιρετική οργανική του μέτρου ή της διαφοράς στο post.

trepidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο τρόπου που προσδιορίζει το ρήμα delatus est και αναφέρεται στο υποκείμενο του ρήματος Claudius.

spectandum: απρόθετη αιτιατική γερουνδιακού του σκοπού στο ρήμα praebuit, ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στο se, που είναι το υποκείμενό του.

risu: απρόθετη αφαιρετική οργανική του τρόπου στο ρήμα solvit.

Γ1β. Paucis post diebus **re ipsa fides** somnii **confirmata est.**

Γ1γ. **se dedit** (ευθεία/άμεση αυτοπάθεια)

Cassius iterum somno **datum est.**

Γ1δ. paupertatem eius: Η υπογραμμισμένη γενική λειτουργεί ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός σε ρόλο γενικής κτητικής στο paupertatem και δηλώνει κτήση χωρίς αυτοπάθεια. Θα πρέπει να μετασχηματιστεί η φράση σε paupertatem **suam**, οπότε η κτητική αντωνυμία suam θα δηλώνει κτήση με αυτοπάθεια και θα λειτουργεί ως επιθετικός προσδιορισμός στο paupertatem.

Γ1ε. ex catillo, **qui ligneus erat.**

Γ1στ. in/ad eo **utendum** / eo **utendi causa/ gratia.**

Γ2α. **magno pondere auri publice misso allato** ad eum **a Samnitibus.**

Γ2β. **ab/ex/de castris, domo.**

Γ2γ. Illi dixerunt se neminem vidisse: Μετατρέπουμε το ρήμα viderant (οριστική υπερσυντελικού) σε ειδικό απαρέμφατο παρακειμένου vidisse και το υποκείμενό του εμφανίζεται με τη μορφή se, γιατί έχουμε λατινισμό του ειδικού απαρεμφάτου και ταυτοπροσωπία.

Illi dicuntur neminem vidisse: Μετατρέπουμε το ρήμα viderant (οριστική υπερσυντελικού) σε ειδικό απαρέμφατο παρακειμένου vidisse και το υποκείμενό του παραμένει το illi, που είναι και το υποκείμενο του

λεκτικού παθητικού ρήματος εξάρτησης dicuntur. Πρόκειται δηλαδή για άρση του λατινισμού.

Γ2δ. «dum obvia turba quasi moriturum eum miseratur»: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας «Ab his in castra delatus est tristis et trepidus». Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο dum, εκφέρεται με οριστική, γιατί εκφράζει μόνο τον χρόνο και μάλιστα χρόνου ενεστώτα αντί του αναμενόμενου παρατατικού (λατινισμός), γιατί δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν και μάλιστα μια συνεχιζόμενη πράξη στη διάρκεια της οποίας συμβαίνει η πράξη του ρήματος της κύριας πρότασης (delatus est).

«quo facilius divitias contemnere posset»: δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το utebatur. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο quo, διότι ακολουθεί επίρρημα συγκριτικού βαθμού (facilius), και εκφέρεται με υποτακτική, καθώς το περιεχόμενό της δηλώνει κάτι το επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (posset), διότι εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (utebatur: παρατατικός) και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Γ2ε. cum discurreret - dum discurrit.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ – ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΩΤΑ - ΣΥΡΜΟΣ ΜΙΛΤΟΣ

ΧΑΝΤΖΟΥΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΨΩΜΑ ΑΡΕΤΗ

